

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120201301
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4120201301.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v spore žalobcu: F. K. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX/XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou AKMB, s.r.o., so sídlom Nitra, Štefánikova 5/9, IČO: 52 360 458, proti žalovaným: 1/ S. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XX/XX, 2/ Z. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XX/XX, zastúpení JUDr. Petrom Koscelanským, advokátom, so sídlom Nitra, Fraňa Mojtu 24, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10C/7/2020-144 z 12. novembra 2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 10C/7/2020-184 z 8. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením potvrdzuje.

Žalovaným 1/ a 2/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 12. novembra 2020, č. k. 10C/7/2020-144 v spojení s opravným uznesením č. k. 10C/7/2020-184 z 8. júna 2021, pri právnom posúdení podľa § 137 písm. c/, d/, § 194 ods. 1 CSP, § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), § 657, § 588, § 37 ods. 1, § 553 ods. 1, § 553a ods. 1a 2, § 40 ods. 1, § 41a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zamietol žalobu a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobca žalobou požadoval, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území L., zapísaných na liste vlastníctva číslo XXX ako rodinný dom (popis stavby dom) so súpisným číslom XXX, na parcele registra „C“ číslo XXXX/X, iná budova (popis stavby letná kuchyňa) so súpisným číslom XXX, na parcele registra „C“ číslo XXXX/X, parcela registra „C“ parcelné číslo XXXX/X druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, výmera 400 m², parcela registra „C“ parcelné číslo XXXX/X druh pozemku záhrada, výmera XXX m², parcela registra „C“ parcelné číslo XXXX/X druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, výmera 126 m² a parcela registra „C“ parcelné číslo XXXX/X druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, výmera 37 m².

3. Žalobca spolu so žalobou podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým požadoval, aby súd uložil žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa všetkých právnych úkonov smerujúcich k zaťaženiu, prenajatiu alebo scudzeniu, najmä predaju, darovaniu alebo akémukoľvek inému prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam a povinnosť strpieť ich užívanie, pretože sa vedie exekučné konanie o vypratanie domu, ktorý je jeho obydľím a bolo mu vznesené aj obvinenie pre neoprávnený zásah do práva k domu.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo 6. decembra 2020 č. k. 10C/7/2020-48 návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s odôvodnením, že otázka vlastníckeho práva žalovaného 1/ bola právoplatne vyriešená v súdnom konaní o vypratanie, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 15C/429/2016, v ktorom žalobca netvrdil, že by kúpna zmluva bola simulovaná, nespochybnil jej platnosť a tak nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

5. Prvoinštančný súd zároveň vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby podľa § 138 CSP, pretože zo skutočností v žalobe tvrdených dospel k záveru, že žaloba je z dôvodov uvedených v uznesení, ktorým rozhodol o neodkladnom opatrení zjavne bezdôvodná.

6. Žalobca žalobu späť nevezal.

7. Prvoinštančný súd zistil, že v konaní nebolo sporné, že žalobca bol výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré nadobudol dedením po svojej matke a tieto obýval. V konaní nebolo sporné, že na týchto nehnuteľnostiach bolo zriadené záložné právo na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXHU zo dňa 27.10.2004, ktorý poskytol veriteľ Q. G. N., a.s.. V konaní nebolo sporné, že dlžník si svoje povinnosti zo zmluvy o úvere riadne a včas neplnil, a preto veriteľ postúpil svoju pohľadávku na spoločnosť SIMPLEX Business, s.r.o., ktorá ako záložný veriteľ začala podľa § 151j zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka výkon záložného práva priamym predajom týchto nehnuteľností za účelom uspokojenia svojej pohľadávky. V konaní nebolo sporné, že žalovaný 2/ požičil žalobcovi v roku 2014 peňažné prostriedky vo výške 14000 eur, ktoré mu žalobca riadne a včas nevrátil. V konaní nebolo sporné, že v katastri nehnuteľností bol ako výlučný vlastník týchto nehnuteľností zapísaný žalovaný 2/ na základe kúpnej zmluvy uzavretej so žalobcom dňa 25.9.2015 a žalovaný 1/ na základe darovacej zmluvy uzavretej so žalovaným 2/ dňa 21.3.2016 a je ich vlastníkom doposiaľ. V konaní nebolo sporné, že na základe žaloby žalovaného 1/ sa proti žalobcovi viedlo na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/429/2016 konanie o vypratanie nehnuteľností, v ktorom súd žalobe vyhovel a rozhodol, že žalobca je povinný nehnuteľnosti vypratať. V konaní nebolo sporné, že žalobca nehnuteľnosti dobrovoľne nevypratol a že sa na základe návrhu žalovaného 1/ viedlo na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1Ek/451/2019 a u súdneho exekútora JUDr. Petra Klimenta pod sp. zn. 355 EX 228/19 exekučné konanie. V konaní nebolo sporné, že na základe trestného oznámenia žalovaného 1/ bolo začaté trestné konanie a žalobcovi vznesené obvinenie z trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru. Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/30/2020 bolo preukázané, že na žalobcu bola dňa 9.4.2020 podaná obžaloba, pretože od 21.3.2016 doposiaľ v L. č. XXX užíva rodinný dom spolu s letnou kuchyňou a príslušími pozemkami, napriek tomu, že má vedomosť o tom, že výlučným vlastníkom domu L. XXX zapísaného na LV č. XXX je žalovaný 1/, v dome a prísluších pozemkoch sa zdržiava proti vôli vlastníka, ktorý ho opakovane vyzýval, aby dom opustil a odmieta ho opustiť napriek právoplatnému rozhodnutiu Okresného súdu Nitra sp. zn. 15C/429/2016 zo dňa 17.4.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/252/2018 zo dňa 29.11.2017, ktorý zaviazal obvineného vydať predmetné nehnuteľnosti poškodenému a teda protiprávne užíva dom iného a oprávnenej osobe v užívaní domu bráni čím spáchal prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru. Súd vydal trestný rozkaz, proti ktorému podal žalobca odpor, v ktorom tvrdil rovnaké skutočnosti ako v žalobe, pričom konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené.

8. V konaní bolo sporné, či kúpna zmluva bola dňa 25.9.2015 uzavretá vážne a či je preto platná, pretože žalobca tvrdil, že žalovaný 2/ nikdy nemal záujem nehnuteľnosti vlastníť, mal iba záujem si zabezpečiť splnenie pôžičky zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva a že sa dohodli, že nehnuteľnosti kúpi pre neho, o čom svedčí to, že mu na zaplatenie kúpnej ceny 34 100 eur poskytol 3 000 eur proti čomu žalovaný 2/ namietal. Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný 2/ sa zaviazal vrátiť, resp. prediť mu nehnuteľnosti po zaplatení 50 000 eur, ktorá suma pozostávala z požičanej sumy, kúpnej ceny nehnuteľností a úrokov, proti čomu žalovaný 2/ nenamietal, o čom svedčí to, že mu prostredníctvom Z. H. zaplatil 20 000 eur, proti čomu už žalovaný 2/ namietal. Písomnou kúpnu zmluvou zo dňa 25.9.2015 bolo preukázané, že zmluvu uzavrel žalobca ako predávajúci, žalovaný 2/ ako kupujúci, žalobca ako vedľajší účastník a spoločnosť SIMPLEX Business s.r.o. ako veriteľ. Žalobca ako kupujúci bol pri uzatváraní kúpnej zmluvy zastúpený záložným veriteľom SIMPLEX Business, s.r.o., ktorého konateľom bol Z. S. G.. Výpisom z obchodného registra bolo preukázané, že Z. S. G. je konateľom advokátskej kancelárie, ktorá zastupuje žalobcu v tomto konaní. V čl. 3.1 a čl. 1 kúpnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že žalobca ako predávajúci predáva žalovanému 2/ ako kupujúcemu predmetné nehnuteľnosti. V čl. 4 kúpnej zmluvy

sa zmluvné strany dohodli, že kúpna cena nehnuteľností je 34 100 eur a žalovaný 2/ ju má zaplatiť v deň podpisu zmluvy prevodom alebo vkladom na účet číslo F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s tým, že ak tak neurobí, je žalobca oprávnený od zmluvy odstúpiť. Výpisom z účtu žalovaného 2/ bolo preukázané, že na účet bolo dňa 25.9.2015 prevedených 16 000 eur, dňa 25.9.2015 vložených 18 000 eur, dňa 29.9.2015 vložených 34 000 eur a dňa 30.9.2015 bolo z účtu na účet dohodnutý v zmluve prevedených 34 100 eur. Žalobca netvrdil, že by od zmluvy odstúpil podľa čl. 4.3 zmluvy, keďže kúpna cena bola z účtu žalovaného 2/ odpísaná až 30.9.2015. Rozhodnutím Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru zo dňa 21.10.2015 bolo preukázané, že na základe kúpnej zmluvy bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného 2/ do katastra nehnuteľností pod V XXXX/XX. Rozsudkami súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/429/2016 bolo preukázané, že otázka vlastníckeho práva žalovaného 2/ nadobudnutého na základe kúpnej zmluvy bola riešená ako predbežná otázka v uvedenom konaní, kde súd prejednával žalobu žalovaného 1/ proti žalobcovi o vypratanie nehnuteľností a bola právoplatne riešená tak, že súd poskytol žalovanému 1/ ako vlastníčkovi nehnuteľností ochranu, pretože žalobca v konaní nepreukázal, že by bol oprávnený nehnuteľnosti užívať (jeho obrana spočíva v tvrdeniach o dohode o možnosti navrátenia jeho vlastníctva), že predkupné právo, resp. právo spätnej kúpy k nehnuteľnostiam môže byť platne dojednané len v písomnej forme a že ani prípadné jeho porušenie neoprávňuje nevlastníka k užívaniu nehnuteľností, pričom žalobca sa aj v tomto konaní bránil tým, že so žalovaným 2/ dohodol, že nehnuteľnosti pre neho odkúpi, že záložnému veriteľovi žalovaný 2/ zaplatil iba 31 100 eur a on doložil 3 000 eur a že sa dohodli, že nehnuteľnosti na neho prevedie, keď mu vráti požičané prostriedky a odmenu v celkovej výške 50 000 eur a preto mu vložil na účet prostredníctvom Z. H. dňa 6.9.2016 sumu 20 000 eur. Žalobca v uvedenom konaní nenamietal platnosť kúpnej zmluvy a netvrdil, že by týmto právnym úkonom mal byť simulovaný právny úkon zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva. Vyjadrením žalovaného 2/ a aj zo zápisnicou o jeho výsluchu v trestnom konaní z 4.3.2020 bolo preukázané, že žalovaný 2/ ústne prisľúbil žalobcovi, že mu nehnuteľnosti predá, keď mu zaplatí 50 000 eur a preto nemusí nehnuteľnosti vypratať do času dohodnutému v kúpnej zmluve. V čl. 5.5 kúpnej zmluvy boli zmluvné strany dohodnuté, že žalobca nehnuteľnosti vyprace do 30.9.2015. Žalobca však v konaní netvrdil, že by žalovanému 2/ zaplatil sumu 50000 eur a pokladničným dokladom číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 6.9.2016 bolo preukázané iba, že bola zaplatená suma 20000 eur.

9. V konaní bolo sporné, či žalovaný 2/ mohol darovať vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam žalovanému 1/ darovacou zmluvou uzavretou dňa 21.3.2016 a či žalovaný 1/ bol pri nadobúdaní tohto vlastníckeho práva dobromyseľný. Darovacou zmluvou zo dňa 21.3.2016 bolo preukázané, že žalovaný 2/ daroval nehnuteľnosti svojmu synovi žalovanému 1/, pričom v nej nie je uvedené akým spôsobom žalovaný 2/ nehnuteľnosti nadobudol. Zápisnicou o výsluchu žalovaného 1/ v trestnom konaní z 4.3.2020 bolo preukázané, že žalovaný vedel o tom na základe čoho žalovaný 2/ nehnuteľnosti získal, ale nie o okolnostiach uzavretia kúpnej zmluvy. Rozhodnutím Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 14.4.2016 bolo preukázané, že na základe darovacej zmluvy bol povolený vklad vlastníckeho práva žalovaného 1/ do katastra nehnuteľností k sporným nehnuteľnostiam pod V XXXX/XX. Listom vlastníctva bolo preukázané, že žalovaný 2/ je vlastníkom sporných nehnuteľností. Rozsudkami súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/429/2016 bolo preukázané, že tak ako otázka vlastníckeho práva žalovaného 2/ bola riešená aj otázka vlastníckeho práva žalovaného 1/ ako predbežná otázka a bola vyriešená tak, že žalovaný 1/ je vlastníkom nehnuteľností.

10. Pretože žalovaný 1/, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník predmetných nehnuteľností vlastnícke právo žalobcu spochybňuje a pretože toto právo k nehnuteľnosti sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností zapisuje do katastra nehnuteľností má žalobca naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti a jeho žaloba je podľa § 137 písm. c/ CSP prípustná a žalovaný 1/ v konaní pasívne legitimovaný, čo ani nebolo sporné.

11. Pretože žalobca tvrdil, že je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností z dôvodu, že právny úkon a to kúpna zmluva, ktorú uzavrel so žalovaným 2/ je neplatná a pretože podľa § 137 písm. d/ CSP nie je žaloba o určení neplatnosti tejto zmluvy prípustná je aj žalovaný 2/ v konaní pasívne vecne legitimovaný, napriek tomu, že už nie je vlastníkom nehnuteľností, ale bol zmluvnou stranou uvedenej kúpnej zmluvy, ktorej platnosť sa v konaní spochybňuje.

12. Ďalej prvoinštančný súd uviedol, že v konaní nebolo sporné, že medzi žalovaným 2/ ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola v roku 2014 uzavretá zmluva o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalovaný 2/ požičal žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 14 000 eur, ktoré mu žalobca riadne a včas nevrátil. V konaní nebolo sporné a aj bolo písomnou kúpnu zmluvou preukázané, že medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim bola dňa 25.9.2015 uzavretá písomná kúpna zmluva, ktorej predmetom bol predaj a kúpa sporných nehnuteľností podľa § 588 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej bol v prospech žalovaného 2/ povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

13. V konaní však bolo sporné, či je táto kúpna zmluva platná, pretože žalobca tvrdil, že ňou bola zastretá zmluva o pôžičke so zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, čo žalovaní namietali. Splnenie záväzku je možné zabezpečiť dočasným prevodom vlastníckeho práva dlžníka tzv. zabezpečovací prevod práva, kedy sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa zmluvy podľa § 553 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva však musí byť podľa § 553a ods. 1 Občianskeho zákonníka uzavretá v písomnej forme, čo nebolo v konaní preukázané a preto aj keby takáto zmluva bola uzavretá, nie je platná podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj keď žalovaný 2/ potvrdil, že žalobcovi prisľúbil, že mu nehnuteľnosti po zaplatení sumy 50 000 eur predá späť, v konaní nebolo preukázané, že by sa zmluvné strany dohodli jasne, určito a zrozumiteľne o náležitostiach zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva podľa § 553a ods. 2 Občianskeho zákonníka a teda že by takúto zmluvu čo i len ústne uzavreli. V konaní nebolo sporné, že žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému 2/ sumu 50 000 eur, pričom žalobca ani netvrdil, že by si tento svoj záväzok splnil v celom rozsahu, pretože preukazoval iba zaplatenie sumy 20 000 eur a preto nebolo preukázané, že by si žalobca splnil svoj záväzok, ktorý mal byť podľa neho uvedenou zmluvou zabezpečený. V konaní neboli preukázané ani tvrdenia žalobcu, že žalovanému 2/ na zaplatenie kúpnej ceny poskytol 3 000 eur, pretože z výpisom z účtu žalovaného 2/ nevyplýva, že na jeho účet bola vložená alebo prevedená pred zaplatením kúpnej ceny suma 3 000 eur, ale vyplýva z neho, že z účtu bola zaplatená kúpna cena v dohodnutej výške 34 100 eur. Hoci kúpna cena nebola zaplatená v lehote splatnosti, žalobca netvrdil a ani nepreukazoval, že by od zmluvy z týchto dôvodov odstúpil. V konaní preto nebolo preukázané, že by sa kúpnu zmluvou uzavretou dňa 25.9.2015 zastierala zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, z ktorých dôvodov by mala byť kúpna zmluva podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná a platná by mala byť podľa § 41a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Tieto tvrdenia žalobcu neboli ani súčasťou jeho obrany v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/429/2016, a preto ich súd okrem iného považoval za účelové, pričom pochybne vyznieva aj skutočnosť, že konateľ osoby, ktorá žalobcu zastupovala pri namietanom právnom úkone je aj konateľom osoby, ktorá ho zastupuje v konaní, v ktorom žalobca spochybňuje platnosť tohto právneho úkonu. V konaní sp. zn. 15C/429/2016 bola ako predbežná otázka riešená otázka vlastníckeho práva žalovaného 1/ a aj bola vyriešená tak, že je vlastníkom sporných nehnuteľností, pričom odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca nepreukázal svoju obranu o dohode o možnosti navrátenia jeho vlastníctva, že bolo dohodnuté predkupné právo, resp. právo spätnej kúpy k nehnuteľnostiam, ktoré môže byť platne dojednané len v písomnej forme. Žalobca sa v uvedenom konaní s výnimkou neplatnosti kúpnej zmluvy bránil totožnými tvrdeniami, ako v tomto konaní, ktoré neboli preukázané v tomto konaní a ani v konaní sp. zn. 15C/429/2016, a preto súd na toto rozhodnutie podľa § 194 ods. 2 CSP prihladol.

14. Pretože kúpna zmluva je platná, žalovaný 2/ nadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, ktoré mohol v tomto rozsahu previesť na žalovaného 1/ darovacou zmluvou, ktorá je z rovnakých dôvodov platná a v konaní neboli preukázané ani tvrdenia žalobcu o nedobromyseľnosti žalovaného 1/.

15. Pretože žaloba žalobcu, ktorý požadoval určiť, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností je nedôvodná, a pretože súd žalobcu vyzval na jej späťvzatie podľa § 138 CSP, považoval za možné a účelné rozhodnúť o nej na predbežnom prejednaní sporu podľa § 171 ods. 2 CSP, hoci sa ho právny zástupca žalobcu nezúčastnil, ale bol riadne a včas predvolaný, svoju neúčast neospravedlnil a ani nežiadal o jeho odročenie, a preto súd na predbežnom prejednaní sporu žalobu zamietol. Pretože žalovaní 1/ a 2/ boli v konaní celkom úspešní a nikto v konaní netvrdil a ani súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ majú podľa § 255 ods. 1 CSP proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

16. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP. Navrhol, aby súd zmenil napadnutý rozsudok a to tak, že súd určuje, že žalobca je výlučným vlastníkom (v podiele 1/1) predmetných nehnuteľností. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania voči žalovanému v I. a II. rade v rozsahu 100 %. II. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania voči Žalovanému v I. a II. rade v rozsahu 100 %.

17. Podľa názoru žalobcu je nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným 2/ bola dohoda o tom, že keď mu žalobca zaplatí sumu 50 000 eur (14 000 eur dlh žalobcu voči žalovanému 2/ + kúpna cena 34 100 eur + príslušenstvo), môže žalobca zostať v nehnuteľnosti bývať a uzatvorí sa s ním kúpna zmluva na nehnuteľnosť, žalovaný 2/ kúpil nehnuteľnosť za účelom zabezpečenia svojej pohľadávky voči žalobcovi, čoho si bol žalovaný 1/ vedomý. Z tohto dôvodu je vylúčená tvrdená dobromyseľnosť žalovaného 1/.

18. Žalobca považuje Kúpnu zmluvu za neplatnú z dôvodu nedostatku skutočnej vôle strán urobiť tento úkon. Vôľou žalovaného v II. rade totiž nikdy nebolo vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudnúť a teda nehnuteľnosť držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a nakladať s ňou, ale zabezpečiť si splnenie dlhu zo strany žalobcu. Žalobca tiež nemal vôľu stratiť vlastnícke právo k nehnuteľnosti natrvalo, ale len kým splatí žalovanému 2/ pôžičku, ktorú mu tento poskytol. Uzatvorenie kúpnej zmluvy bolo podľa jeho názoru len predstierané, pretože v skutočnosti mal žalobca a žalovaný 2/ vôľu zabezpečiť pohľadávku žalobcu zo zmluvy, resp. zmlúv o pôžičke, ktoré uzatvoril žalovaný 2/ so žalobcom. Keďže predmetná „kúpna zmluva“ ako dvojstranný právny úkon nebola urobená vážne (absentoval v nej jeden prvok vôle - vážnosť), je takáto simulovaná zmluva podľa § 37 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

19. Podľa žalobcu súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu skutkovému zisteniu, keď v konaní nebolo preukázané, že by sa kúpnu zmluvou zo dňa 25.09.2015 zastierala zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Poukázal na to, že kúpnu zmluvou sa v skutočnosti nemal dosiahnuť prevod vlastníctva nehnuteľností, ale formou prevodu vlastníckeho práva sa malo zabezpečiť splnenie pohľadávky žalovaného 2/ voči žalobcovi z pôžičky. Z dôvodu, že simulovaná „kúpna zmluva“ obligatórne náležitosti zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva neobsahuje, súd vec nesprávne právne posúdil tak, že nebolo preukázané že by táto zmluva (o zabezpečovacom prevode práva) bola čo i len ústne uzatvorená. Keď „kúpna zmluva“ neobsahuje obligatórne náležitosti zastretej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva podľa § 553a ods. 2 Občianskeho zákonníka, znamená to len toľko, že takáto simulovaná zmluva je z tohto dôvodu v zmysle § 37 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka neplatná a nie že nebola uzatvorená.

20. Žalobca má ďalej za to, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď prihliadol na konanie o vypratanie nehnuteľnosti vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/429/2016, v ktorom mala byť ako predbežná otázka riešená otázka vlastníckeho práva a to tak, že žalovaný 1/ je vlastníkom nehnuteľnosti. Toto konanie nemalo totožný skutkový základ. Neriešila sa v ňom totiž otázka simulovaného právneho úkonu. V rámci tohto konania sp. zn. 10C/7/2020 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti boli navyše vykonané dôkazy, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní o vypratanie nehnuteľnosti (zápisnice z trestného konania).

21. Záverom uviedol, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé z akého dôvodu súd uviedol, že pochybne vyznieva aj skutočnosť, že konateľ osoby, ktorá žalobcu zastupovala pri namietanom právnom úkone je aj konateľom osoby, ktorá ho zastupuje v tomto konaní, v ktorom žalobca spochybňuje platnosť tohto právneho úkonu. V tomto smere považuje rozsudok za arbitrárny. Podotkol, že veriteľ, ktorého konateľom bol právny zástupca žalobcu síce v mene žalobcu „kúpnu zmluvu“ uzatvoril, nemal však vedomosť o skutočnej vôli žalovaného v II. rade, či žalobcu. Keď bol konateľ veriteľa oslovený žalobcom na právne zastupovanie v tomto konaní, išlo o slobodný výber právneho zastúpenia zo strany žalobcu a nebol tu žiadny dôvod, pre ktorý by mal právny zástupca žalobcovi toto zastúpenie odmietnuť.

22. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili obaja žalovaní. Navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie žalobcu považujú za nedôvodné. Uviedli, že žalobca opätovne poukazuje na skutkové aj právne dôvody uvedené v jeho žalobe, ktoré sú právne neudržateľné a skutkovo taktiež ničím zo strany žalobcu nepreukázané. Uviedli, že žaloba žalobcu je nedôvodná tak z

hľadiska hmotnoprávneho a z hľadiska procesného, najmä vo vzťahu k žalovanému 2/. V tomto smere sa iba nestotožňujú s právnym názorom, ktorý vo svojom rozsudku v dôvodoch uviedol súd prvej inštancie pod bodom 19., kde uvádza, že žalovaný na 2. mieste je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný a to aj napriek tomu, že už nie je vlastníkom nehnuteľností, ale bol zmluvnou stranou uvedenej kúpnej zmluvy, ktorej platnosť sa v konaní spochybňuje. V tomto smere je súd viazaný petítom podanej žaloby a v tomto petíte sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva a nedomáha sa vyslovenia neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy. Podľa ustálenej praxe najvyšších súdnych autorít žaloba o určenie vlastníckeho práva môže smerovať iba proti tomu, kto je v liste vlastníctva zapísaný ako vlastník. On ako žalovaný na 2. mieste nie je vlastníkom a preto podľa jeho názoru nemá vystupovať ako pasívne legitimovaný. Záverom dodali, že medzičasom bol žalobca v trestnom konaní, sp. zn.: 1T/30/2020 rozsudkom trestného súdu zo dňa 24.11.2020 uznaný vinným a odsúdený pre trestný čin podľa § 218 Trestného zákona, ktorý obsahuje skutkovú podstatu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru, ktorého trestného činu sa žalobca dopustil a bol odsúdený na trest odňatia slobody na 6 mesiacov s podmienočným odkladom na dobu 1 roka. Aj trestné konanie a výrok trestného súdu sú podporným dôkazom pre to, že žalobca nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností, ani ním nemôže byť a jeho žaloba je absolútne právne aj skutkovo nedôvodná.

23. K vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že obaja žalovaní sa opätovne ako v rámci konania pred súdom prvej inštancie nestotožňujú s pasívnou vecnou legitimitáciou žalovaného 2/, a to na tom istom skutkovom základe, a teda preto, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva a nie určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. V tomto smere namieta neúčelnosť a irelevantnosť vyššie uvedenej námietky žalovaných. Uvedené tvrdenie považuje za duplicitné, keďže už bolo žalovanými namietané aj v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s ním v rozsudku relevantne vysporiadal. Ďalej namieta tvrdenie, že aj trestné konanie je podporným dôkazom pre to, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností, pretože toto trestné konanie ešte nebolo právoplatne skončené. Záverom žalobca namieta, že celé vyjadrenie žalovaných k odvolaniu žalobcu v zásade neobsahuje ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá ovplyvniť rozhodnutie súdu o odvolaní. Obsahuje totiž v zásade len strohé konštatovanie o nedôvodnosti odvolania, námietky voči ospravedlneniu neúčasti právneho zástupcu žalobcu na predbežnom prejednaní sporu a tvrdenie parafrázované z konania pred súdom prvej inštancie, že žalovaný v 2. rade nie je pasívne vecne legitimovaný. Obsahuje tak len tvrdenia žalovaných s odvolaním žalobcu vôbec nesúvisiace. Vzhľadom na uvedené považuje vyjadrenie žalovaných za neúčelné a nehospodárne, pretože nemá žiaden vplyv, resp. je pre výsledok sporu právne irelevantné, lebo súd na jeho základe nezaloží svoje rozhodnutie a toto vyjadrenie žiadnym spôsobom neovplyvní jeho právny názor.

24. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a že spĺňa náležitosti odvolania v zmysle § 363 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí

právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

28. Odvolací súd preskúmajúc podané odvolanie žalobcu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal dokazovanie zamerajúc sa na riadne zistenie skutkového stavu veci, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne dospel aj k správne právnemu záveru o nedôvodnosti podanej žaloby vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/, ktorú napadnutým rozsudkom zamietol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Vo vzťahu k žalovanému 2/ je treba odvolacím súdom v krátkosti uviesť, že jednoduchým testom „nutnej“ účasti v konaní bolo možné dospieť k záveru, že žaloba o určenie vlastníckeho práva medzi tvrdiacim vlastníkom a v katastri zapísaným vlastníkom sa zaoberá bez účasti ďalšej zmluvnej strany hmotnoprávnej scudzovanej zmluvy, ktorá zmene vlastníctva predchádzala, preto účasť žalovaného 2/ bolo treba považovať za účasť s absenciou pasívnej vecnej legitímácie. Vecná správnosť napadnutého rozsudku bola zachovaná. Zvyšok odôvodnenia tohto rozsudku odvolacieho súdu sa týka žalobcu a žalovaného 1/.

29. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať, keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

30. Súd prvej inštancie rozhodoval o určení tvrdeného vlastníckeho práva žalobcu k sporným nehnuteľnostiam, ktoré boli v čase rozhodovania prvoinštančného súdu vo vlastníctve žalovaného 1/. Žalobca tvrdil, že je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností z dôvodu, že právny úkon a to „kúpna zmluva“, ktorú uzavrel so žalovaným 2/ je neplatná a ďalej poukazoval na absenciu dobromyseľnosti u žalovaného 1/ pri nadobúdaní predmetných nehnuteľností. Dôvodil tým, že predmetnou kúpnu zmluvou bola zastretá zmluva o pôžičke so zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam.

31. Podľa § 37 OZ, Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

32. Podľa § 41a ods. 1 OZ, ak neplatný právny úkon má náležitosti iného právneho úkonu, ktorý je platný, možno sa naň odvolať, ak je z okolností zrejmé, že vyjadruje vôľu konajúcej osoby.

33. Podľa § 41a ods. 2 OZ, Ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosti takého právneho úkonu sa nemožno dovolávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý.

34. Podľa § 553 ods. 1 OZ, splnenie záväzku možno zabezpečiť dočasným prevodom práva dlžníka alebo tretej osoby v prospech veriteľa (ďalej len „zabezpečovací prevod práva“). Pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa všeobecných ustanovení o nadobudnutí vlastníctva zmluvou (§ 133).

35. Podľa § 553 ods. 1 OZ, ak je prevádzané právo zapísané v katastri nehnuteľností alebo v inom verejnom registri, veriteľ je povinný oznámiť dočasnosť prevodu práva v katastri nehnuteľností alebo v inom verejnom registri.

36. Odvolací súd poukazuje na žalobu žalobcu v bode II.4), v ktorom tvrdil, že kúpna zmluva ako simulovaný právny úkon je tak absolútne neplatná pre nedostatok vážnosti vôle žalovaného 2/ ako aj žalobcu ju uzavrieť. Žalobca tvrdil, že z tohto dôvodu platí tento iný, t. j. zastretý právny úkon, a teda zmluva o pôžičke zabezpečená zabezpečovacím prevodom práva, ktorá zodpovedá skutočnej vôli žalovaného 2/ ako aj žalobcu. Neskôr a v odvolaní však sám žalobca upustil od jednoznačného tvrdenia o platnosti „iného“ právneho úkonu.

37. Odvolací súd poukazuje na správny záver prvoinštančného súdu v tom, že „iný“ právny úkon - zabezpečovací prevod práva (a tvrdená pôžička) mal mať písomnú formu. Už len v tomto nebolo možné

dospieť k záveru o platnosti tohto iného právneho úkonu, hoci písomná kúpna zmluva zo dňa 25.09.2015 náležitosti „iného“ právneho úkonu celkom vyjadrené textom zmluvy nemala. Podstatou veci ale bolo, že ak by náležitosti zmluvy o pôžičke a zabezpečovacom prevode práva predmetná „kúpna zmluva“ mala, potom by išlo väčšmi o posudzovanie výkladu právnych úkonov. Prvoinštančný súd nezistil, že by sa jazykový prejav v zmluve nezhodoval s účelom uzavretej kúpnej zmluvy. Navyše, strana žalobcu nepreukazovala (a účinne netvrdila), že by v zmysle § 553 ods. 2 OZ oznamovala dočasnosť prevodu práva v katastri nehnuteľností, čo by každý, kto sa o svoje záležitosti náležite stará urobil. Uvedené potom viac prehlbuje presvedčenie odvolacieho súdu, že vôbec nebolo možné uvažovať o platnosti tvrdeného zastretého „iného“ právneho úkonu, a teda, že právny úkon zastierajúci by mal iný účel ako účel scudziť nehnuteľnosti. Náležitosti kúpnej zmluvy právny úkon mal.

38. Potom bolo už len na mieste posudovať, či právny úkon, ktorý mal podľa tvrdení žalobcu zastierať iný úkon bol platným. Prvoinštančný súd sa s uvedenou otázkou vysporiadal podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne.

39. Simulovaný právny úkon je pre nedostatok vážnosti vôle podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný (actus simulatus nullius est momeñi). Táto neplatnosť sa môže uplatniť len vo vzťahu k oboj účastníkom právneho úkonu, ak obaja vedeli o tom, že ide o simuláciu, a teda ani jeden z nich sa nemôže dovoliť dôvery v urobený prejav. To znamená, že napr. o neplatnosti zmluvy pre nedostatok vážnosti vôle strán spočívajúci v simulácii možno uvažovať iba v prípade, že vôľu uzavrieť zmluvu nemá žiadna zo strán zmluvy. Ak jedna strana chce zmluvu uzavrieť a byť jej obsahom viazaná, zatiaľ čo druhá koná, naoko, bez toho, aby to druhej strane muselo byť zrejmé, ide u strany konajúcej nevážne len o mentálnu rezerváciu, ktorá nemôže mať vplyv na platnosť právneho úkonu (Fekete, L: Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011. str. 262).

40. Podstatou úspešnej žaloby žalobcu bolo preukázať, že tvrdená predstieraná vôľa pri kúpnej zmluve zo dňa 25.09.2015 bola prítomná aj u žalovaného 2/ a ak áno, že žalovaný 1/ nenadobudol predmetné nehnuteľnosti dobromyseľne.

41. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by pôvodná tvrdená vyjadrená vôľa účastníkov právneho úkonu textom zmluvy, s označenými účastníkmi - kupujúcim a predávajúcim nezodpovedala ich skutočnej vôli, minimálne skutočnej vôli žalovaného 2/. Aj okolnosti (ohľadne platenia peňažných prostriedkov), na ktoré poukázal prvoinštančný súd vo svojom súhrne nedokázali konanie „na oko“ u oboch zmluvných strán. Odvolací súd len poukazuje na otvorenú otázku zastúpenia v čase uzatvárania zmluvy žalobcu, spoločnosťou SIMPLEX Business, s r.o., ktorej konateľom v tom čase bol konateľ aktuálneho právneho zástupcu žalobcu. Ak zástupca, a teraz bez ohľadu, či v pozícii odborného zastúpenia alebo obyčajného občianskeho zastúpenia zastupuje zastúpeného, musí v rámci predchádzaniu škodám zistiť celý okruh potrebných informácií (do ktorej spadá aj vôľa, motivácia, cieľ, zámer) zastúpeného, pričom konanie zástupcu je konaním zastúpeného prostredníctvom zástupcu, preto tvrdiť, že o skutočnej vôli zastúpeného žalobcu a žalovaného 2/ v tom čase nemal vedomosť naznačuje, že ak neexistenciu vážnej vôle (resp. inej vôle) vie už v priebehu súdneho konania, potom buď nebol dostatočne informovaný, resp. si vôľu pri zastupovaní nezisťoval, alebo druhá varianta, že ju zisťoval aj zistil (smerovala k scudzeniu) a v motivácii, vôli, zámere jednej alebo oboch (hlavných) účastníkov právneho úkonu nastala zmena, ktorá ale vplyv na existenciu a stav vôle účastníkov v čase uzavretia kúpnej zmluvy nemá. Žalobca tvrdil, že na strane žalobcu nebola prítomná vôľa definitívne scudziť nehnuteľnosti, čo sa mu preukázalo pod vplyvom okolností, ktoré vyšli najavo, a ktoré prvoinštančný súd správne zistil, (žalobcom preukázať) nepodarilo.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % ako procesne úspešnej strane v odvolacom konaní, o ktorej výške rozhodne po právoplatnosti vyšší súdny úradník.

43. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c)dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods. 2 CSP).